

Den 1ste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Udbidelse af Rente-garantien for den lolland-falsterste Jærnbane.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2413, Udvalgets Betænkning i Tilleg B.)

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Underendringsforslag af Indenrigsministeren:

Til Endringsforslag under Nr. 3 i Betænkningen:

Efter „Overenskomst“ i 2den Linie sættes: „uden Brug af Stempel“.

Lovforslagets eneste Paragraf samt de stillede Endrings- og Underendringsforslag jattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Clausen): Maa jeg lige straks gøre opmærksom paa, at der i Betænkningens 4de Linie fra oven, er indløbet en lille Trykfejl, som er noget meningsforstyrrende, men som jeg haaber vil blive rettet i Rigsdagstidenden. Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, hvad ærede Medlemmer selv ville se, at der er kommet et nyt Moment til under Udvalgets Behandling af dette Lovforslag, siden det forelaa her til 1ste Behandling, og dette vil man finde uddrøft i Endringsforslaget under Nr. 3. Dette gaar ud paa, at Driften af de to falsterste Banelinier skulle overtages af Staten. Da denne Sag var til Behandling i Finansudvalget, maatte man selvfølgelig, hvor det drejede sig om en saa stor Forøgelse af Garantien for de lolland-falsterste Banelinier tage under Overvejelse, om man da ikke ligesaa gerne skulde forsøge et Køb af disse Baner, og man stillede da Spørgsmaal til Indenrigsministeren i Retning af, om det kunde antages muligt, at de lolland-falsterste Baner, eller færre af de falsterste Baner kunde købes. De Herrer ville have set nævnt som Bilag til Betænkningen en meget udførlig Redegørelse fra den højtærede Ministers Side, hvoraf det fremgaar, at Købet af Banerne ikke kan anses for muligt paa de Betingelser, som fra det lolland-falsterste Jærnbanelinies Side opstilles. Men da dette ikke efter de Vilkaar, som stilles, maa anses for muligt, forekommer det Ministeren, at man maa komme til at overtage Driften paa denne Strækning, navnlig under Hen-

syn til den stærke Trafik over Gjesler til Udlandet, som vil gøre det nødvendigt, at Staten besørger denne Trafik. Vilkaarene for Statens Overtagelse af Driften paa de falsterste Baner er, som det vil ses af Endringsforslaget, at der af Staten udredes en aarlig Forpagtningssaggift af 120,000 Kr. Dette er jo egentlig den samme Sum, som hidtil har været svaret af Gjeslerbanen, og som selvfølgelig er baaret af Statskassen gennem den Garanti, man ydede de lolland-falsterste Baner. Ser man Sagen fra dette Synspunkt, at Staten alligevel har denne aarlige Udgift, vil man finde, at denne Banelinie fra Dreghoved til Nykøbing maa være den af de lolland-falsterste Baner, som bærer sig bedst, eftersom hele Trafikken fra Lolland føres ind over dette Stykke, og man vil da se, at man overtager Driften af denne Bane uden nogen som helst Forpagtningssaggift. Udvalget har ikke haft Betænkning ved at gaa ind paa det Forslag, Ministeren har stillet, om, at Staten overtage Driften af de falsterste Jærnbaner, men samtidig har et andet Spørgsmaal maattet være oppe i Udvalget, og det er, hvorvidt det vil være nødvendigt at forhøje Rentegarantien for de lolland-falsterste Baner med 150,000 Kr. for den Forøgelse af Materiellet, som Driften over Gjesler vil udkræve. Man har da ment, at naar Statsbanerne overtager Driften, vilde det være ligesaa helbigt, om man forøgede selve Statsbanemateriellet, som det her foreslaas, i Stedet for at forøge det lolland-falsterste Jærnbanelinies Materiel og dermed Statens Garanti for dette Selskab. Ærede Medlemmer ville se, at man i Udvalget har taget et Forbehold med Hensyn til sin Stilling dertil til 3dje Behandling. Jeg er nu af den Mening, at det er aldeles unødvendigt, og hvis det kan undgaas, urigtigt at forhøje Rentegarantien for de lolland-falsterste Baner med 150,000 Kr. for Materiel. Der- som den ærede Minister finder at kunne arrangere det saaledes, at dette Materiel anskaffes til Statsbanerne, saa finder jeg ikke Endringsforslag nødvendigt, skønt Bemærkningen i Betænkningen jo egentlig stiller det i Udsigt til tredje Behandling eller i alt Fald henstiller Sagen til nærmere Beslutning. Efter nærmere at have overvejet dette Spørgsmaal, mener jeg ikke, at dette er absolut nødvendigt, thi det hedder jo i Lovforslaget, at Regeringen kan udvide Rente-garantien, men saa kan den ogsaa lade det være for en væsentlig Dels Vedkommende. Jeg skal imidlertid henstille til den ærede Minister, hvorledes han finder, at dette Spørgsmaal bedst kan arrangeres. Et Spørgsmaal, som ogsaa særlig maatte bestaf-